

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Tomus ...**

Lugduni, 1652-1663

Caput 7. De Impedimento Criminis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80577)

sed mittentis gerit ex nomine, qui quidem fuit designatus. Sic fertur Cardinales exposuisse. Coninch. d. 3. n. 40. S. v. *Matr. impedim. n. 5.* Bonac. g. 1. p. 5. §. 2. n. 34. Scio Thomā Sanch. l. 7. d. 59. n. 4. & Reginaldum l. 3. n. 156. asseruisse, in hoc casu cognationem neque à mittente contrahi. Et Toletum l. 7. c. 4. putasse, contrahi à procuratore, modo ipse contrahere intendat, non verò à mittente: De quo *Sec. 2.* Plura apud Sanch. citatum.

CAPVT VI.

De impedimento cognationis
Legalis.

³³ Quid, & **L**egalit cognatio est, propinquitas quarumdam personarum ex adoptione proveniens. Triplex communiter assignatur huius cognationis species. Prima est linea recta inter adoptantem & adoptatum, & descendentes adoptati. Secunda est transversalis inter adoptatū & filios carnales adoptati. Tertia est per modum civilis legalis affinitatis ad naturalis affinitatis similitudinem, quæ est inter adoptatum & uxorem adoptantis, & contra inter adoptatum & uxorem adoptatis. D. Tho. in 4. dist. 42. art. 1. Gutier. l. 2. cap. 102. n. 4. Reginald. l. 3. n. 162. Filliuc. tr. 10. p. 2. n. 198.

³⁴ Adoptio Porro adoptio est, legitima extranea personæ perfecta, & na in filium, vel nepotem assumptio. Duplex est, perfecta, alia imperfecta. Perfecta dicitur adoptio, quæ adoptatus, interveniente Principis auctoritate, transit in adoptantis potestatem & fit ipsius necessarius hæres, saltem in quarta bonorum, id est, in legitima. Imperfecta autem hoc à perfecta differt, quod per eam non transit adoptatus in adoptantis potestatem, nec illi tanquam necessarius hæres ex testamento succedit, sed tantum ab intestato Coninch. d. 32. n. 42. Reginald. l. 3. n. 158. Bonac. hic. g. 3. p. 5. §. 3. Sanch. l. 7. d. 63. n. 2.

³⁵ Adoptio imperfecta Cognatio legalis orta ex adoptione imperfecta Matrimonium non dirimit. Quia cum Matrimonium sit res favorabilis, iura illud dirimentia ob adoptionem restringi debent ad perfectam. Sanch. Sylvi. Filliuc. Laym. apud Dianam p. 4. tr. 4. res. 120.

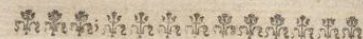
³⁶ Plura requiruntur ut aliquis adoptare possit. Ut aliquis possit adoptare, plura require. Primum, ut adoptans sit sui iuris & maior viginti quinque annis. Secundum, ut adoptans non sit femina. Tertium ut adoptans habeat potentiam naturalem ad generandum: qualem habent facti gladio, aut facti eunuchi per morbum: hi enim sunt tantummodo impotentes ex accidenti, non ex defectu. Quartum ut adeo sit ætatis provectus, ut adoptatum excedat decem & octo annis & possit esse carnalis parens adoptati. His concurrentibus, quilibet potest, etiam si sit Sacerdos, adoptare: & quilibet si præsens sit, adoptari potest. Sanch. l. 7. d. 63. n. 3. Sylvest. v. *Adoptio*, n. 2. Bonac. hic. g. 3. p. 5. §. 3. n. 3. ex Instit. de adoptione.

^{Inter quas} Legalis cognatio impedit, ac dirimit Matrimonium contractum inter adoptantem & ado-

ptatum & descendentem adoptati usque ad quartum gradum. Et inter uxorem adoptantis & adoptatum inter filios seu filias adoptantis & adoptatum, dirimit seu adoptatum. Ex quo patet, hoc impedimentum non perpetuo durare. Nam si filij adoptantis emancipentur, vel si pater eorum moriatur, poterunt cum adoptata contrahere. Cap. Per adoptionem 30. q. 3. Cap. Ita diligere 30. q. 3. Navar. c. 22. n. 45.

³⁷ Filius adoptantis potest Matrimonium contrahere cum adoptati filia. Quia inter has personas nulla intercedit cognatio. Item quando plures adoptati sunt ab uno & eodem possunt rest Matrimonium inter se inire coniugia. Præterea potest Matrimonium adoptatus contrahere cum filia inire cum filia illegitima adoptantis, sicut adoptans potest contrahere cum filia adoptata filia. Verum hoc impedimentum est iure Ecclesiastico inductum, unde validum est Matrimonium contractum ab infideli in cognatione legali. Quia infideles non sunt legibus Ecclesiasticis subiecti. Reginald. l. 3. c. 162. & 163. S. v. *Imped. Matrim.* 6. Navar. cap. 22. n. 45. Sanch. l. 7. d. 63. n. 35. & 36.

³⁸ Cognatio legalis superveniens Matrimonio iam contracto, non impedit debiti petitionem. Quia nullo iure constat petitionem debiti eo in casu interdicti. Sponsalibus autem de futuro superveniens, illa dirimit. Rosel. v. *Impedimentum*, n. 16. Sanch. l. 7. d. 63. n. 19. & 20.

CAPVT VII.

De Impedimento Criminis.

³⁹ **D**vo sunt crimina, quæ Matrimonium iure impediunt, & dirimunt. Alterum est occisio coniugis alienius, causa contrahendi cum eius coniuge. Hæc facta utroque machinante, perpetuo impedit, etiam si alter infidelis esset, & ad eius conversionem procurandam parata fuisset. Facta verò adultero tantum machinante, non sufficit, nisi adulterium interveniat. Unde ut hoc crimen homicidij inducat dirimens impedimentum hæc requiruntur. Ut Matrimonium, contra quod machinatio facta est, sit verum: Ut machinatio sortiat effectum, morte scilicet alterius coniugis subsecuta: Ut homicidium sit uxoris, nam si vir occiditur, secundum aliquos non incurritur hoc impedimentum: Cui tamen, receptius esse etiam viri morte incurri: Ut tam mortis machinatio quam adulterium interveniat, nisi uterque cooperatus sit ad mortem; tunc enim (ut innuit) adulterium non requiritur: Ut quando alter tantum machinatus est mortem, adulterium patratum sit utrique notum: Ut homicidium coniugis eo fine factum sit, ut cum altero coniugium ineat. Cap. significasti, de eo, qui duxit. Cap. si quis, vivente 31. question. 1. Gutier. de Matrimoniis, c. 105. Coninch. d. 31. n. 62. Navar. cap. 22. numer. 46. Sanchez l. 7. d. 78. Filliuc. tr. 10. p. 2. n. 153. Bonac. hic. g. 1. p. 6. n. 4. Annotarum in primis, eum, qui dedit occidendi mandatū, sed postea renocavit, cuius renoca

Secl. I. De Imped. Matr. Recept. Sent. 197

renuocatio mandatario innotuit ante coniugis occisionem, non esse huius impedimenti reum; sicut nec est reus ille, qui dedit consilium, quod nihil influxit, vel qui ratam habuit coniugis occisionem. Deinde impedimentum hoc non reddere machinantem inhabilem simpliciter ad quodcumque aliud Matrimonium, sed tantum respectu adulterantis, vel eius, qui simul in coniugis necem machinatus est ad inuendum inter se Matrimonium. Henric. l. 12. c. 14. Valent. 10. 4. d. 16. q. 5. f. 3. m. 3. S. a. v. Imped. n. 7. Coninch d. 31. n. 64. Sanch. l. 7. d. 78. n. 23.

Alterum crimen est adulteri scienter cum coniuge alterius, & contrahere Matrimonium de facto, vel dare fidem de contrahendo. Desideratur tamen aliqua conditio, ad hoc impedimentum incurrendum. Prima est, adulterium cum femine intra vas effusione. Secunda ut cum adultero cõcurrat promissio etiã simplex, siue adulterij præcedat, siue subsequatur. Tertiã, ut promissio Matrimonij sit externa, quamvis ficta. Quarta ut adulterium patratum sit scienter utroque adultero alterius Matrimonium. Quinta, ut promissio ab altero acceptata sit, & repromittat taciturnitas enim eius, cui sit promissio, absque alio acceptationis signo, nõ sufficit ad hoc impedimentum incurrendum. Sexta, ut Matrimonium prius contractum sit validum; nam si esset reuera irritum, adulterium illud æstimatur cum futurum Matrimonij promissione, haud præstaret impedimentum. Cap. Relatum 319. i. Cap. fin. de eo, qui duxit. Nauar. c. 2. n. 46. Tolet. l. 7. c. 10. Filliuc. tr. 10. p. 2. n. 256. Sanch. l. 7. d. 79. Coninch d. 31. dub. 5. Bonac. hic q. 3. p. 6. n. 8. Laym. l. 5. tr. 10. p. 4. c. 10. n. 4.

Non oritur impedimentum dirimens, quando aliquis suam occidit coniugem, vel alterius, ut possit inire coniugium cum altera, quæ homicidij vel adulterij nõ fuit particeps. Nec quãdo duo in alterius coniugis necem conspirant, vel quando adulter occidit alterum coniugem sine intentione Matrimonij contrahendi cum adultero, sed ob aliud finem, nempe ut liberius libidine expleat. Nec quãdo adulter occidit uxorem animo ducendi aliquã indeterminatã, vel ducendi aliquã determinatã, modo non habeat intentionem ducendi illã, cù qua deliquit. Nec quãdo quis occidit uxorem in flagranti crimine adulterij deprehensam; aut quãdo aliter impune per leges, nisi forte per dolum dederit causam adulterij, ut eam posset occidere, & ea obente, posset contrahere cù alia cõplice talis machinationis, seu proprii adulterij. Nec oritur impedimentum per ratihabitiõem occisionis coniugis sui perpetratæ ob finem contrahendi: in hoc enim casu ratihabitiõ non æquiparatur mādato; id quem sanè effectus opus est præcedere prius per machinationem, quod non est in casu prædicto, in quo ratiificatio subsequitur, & non præcedit occisionem. Syluest. v. Consensus, in fine. Sanch. l. 7. d. 78. n. 15. 16. & sequenti. Henric. l. 12. c. 14. Rodrig. to. 1. c. 28. S. a. v. Matr. Impedim. n. 7.

Impedimentum criminis contrahitur solummodo à fidelibus. Quia inductum est ab Ecclesia, cui infideles subiecti non sunt. Et requiritur ut totum delictum contractum sit post Baptismum. Vnde si fidelis contraxit Matrimonium ante Baptismum, & post Baptismum commisit adulterium, hoc impedimentum non incurrit. Quia Eschob. & Mend. Theol. Moral. Tom. III. P. II.

impedimentum criminis non incurritur ob unum tantummodo delictum, sed propter utrumque, id est, propter adulterium cum Matrimonio, vel ob cù Matrimonij promissione, vel cum homicidio. Guier. de Matr. c. 105. n. 6. Bonac. hic q. 3. p. 6. n. 4. & 21. Sanch. l. 7. d. 73. n. 49.

CAPVT VIII.

De Impedimento Disparitatis cultus.

Matrimonium inter dispares cultus, nempe inter fidelem & infidelem est iure Ecclesiastico irritum. Imo inter personam baptizatam & catechumenam. Quia catechumena Baptismo caret, qui est ianua Sacramentorum: quamvis fidem teneat, & in gratia constituta esse valeat. Iure autem diuino, vel naturali non est inualidum, quamvis sit illicitum propter periculum prolis. Concil. Tolet. 3. c. 14. Reginal. catechumen. lib. 3. n. 167. Filliuc. trati. 10. part. 2. n. 225. nam persona & 226. Guier. cap. 104. Coninch d. 31. n. 41. nam.

Matrimonium verò inter fidelem & hæreticum, vel apostatam, vel excommunicatam validum est, cum nullo iure irritetur. Quia inter hoc non est cultus disparitas, cum omnes sint baptizati. At graue committitur piaculum quando contrahitur cum hæretico, seclusa aliorum locorum consuetudine, v. gr. in Germania, Gallia, Polonia. Quia in iis ex consuetudine recepta, & tolerata licet coniugia Catholicae personæ cum hæretica, dummodo Catholica permittatur liberè, & absque peruersionis periculo in fide permanere. Quia ea coniugia inuentur instar aliorum contractuum ciuiliū ob amicitia leges, & ad communem pacem, & Reipublicæ tranquillitatem tuendam. Azor. to. 1. l. 8. c. 11. q. 5. Setar. in Opus. de Matr. n. 18. Bellar. de Matrim. l. 2. cap. 23. Reginal. l. 31. n. 169.

Matrimonium fidelis cum hæretico cum probabili peruersionis periculo licitum est ex ob eximiam aliqua causa, verbi gratia augmenti & propagationis Ecclesiæ, vel tranquillitatis eius statum, qui sub aliquo hæretico Principe, & consiliariis hæreticis tenentur oppressi. Quia exponere se periculo salutis spiritualis amittenda quauis peccatum sit: non tamen ex his peccatis adfit, quæ quauis circumstantia posita, vel detracta, suam retinent deformitatem: sed ex his, aut illis circumstantiis pendere videatur. Pontide Matrim. in append. cap. 6. Diana part. 3. tr. 4. resol. 269. Crediderim, hoc non esse amare periculum, sed illud ingens bonum diligere, ad quod sine eo periculo perueniri non potest. Itaque periculum non amans adit, sed proptus inuitus. Confirmari ex doctrina plurimorum Theologorum asserentium, non esse peccatum exponere se periculo spiritualis salutis ex aliqua virgenti causa. D. Tho. 2. 2. q. 10. art. 9. Caiet. in sum. v. Periculum. Sanch. l. 7. d. 78. n. 1. At mil. v. Periculum. Nauar. c. 3. n. 14. Suar. i. p. to. 4. d. 31. S. a. v. Absolutio n. 12. Valq. Opus. de resist. c. 3. s. 2. dub. 6. n. 23.

Si infidelis conuerti renuat, sed velit cohabitare

OBAR
Mort
III. IV
IV